

Fredrik Backman. Britt-Marie var här.

Förlag: Partners in stories.

Vi har alla passerat de där orterna. Med hus några spridda utmed vägen, tomma lokaler och nedlagda verksamheter. Ett samhälle "vid en väg som leder i två riktningar därifrån", som Fredrik Backman skriver om sin tänkta småort Borg. En avfolkad och kvarglömd plats som samtidigt fått nya innevånare med nykomna svenskar. Kvarglömd från Fredrik Backmans förra bok "Min mormor hälsar och säger förlåt" är också den lite osympatiska Britt-Marie, försummad och övergiven i sin tvåsamhet med maken Kent. Britt-Marie har slitit sig loss från både roman och make och tar plats i sin egen berättelse. Efter några påstridiga möten på arbetsförmedlingen hamnar hon i Borg som fastighetsskötare för en ungdomsgård man ännu inte hunnit lägga ned. Britt-Maries extrema behov av ordning och reda blir en omtumlande katalysator i en uppgiven och lite kaotisk tillvaro bland ortsborna. Resten är historia och en ganska förutsägbar sådan. Fredrik Backman litar till sin berättarstil, sitt språk och sina lite kantiga tvångsmässiga personer med påfallande aspergerdrag. De är lätta att tycka om, samtidigt som Backmans historier blir allt mer förutsägbara och uttunnade. Den återanvända Britt-Marie blir lite av en metafor för Fredrik Backmans egna författarskap; förutsägbart, återupprepande och lite tvångsmässigt. Man får vara en stor beundrare av Backman om denna tredje bok ska sträckläsas. Själv tycker jag den är som Borg, en bok med två riktningar därifrån. Ingen berättelse att stanna i.

Jakob Carlander